

Kommittémotion

Motion till riksdagen 2016/17:2887

av **Olof Lavesson m.fl. (M, C, L, KD)**

Det civila samhället i en ny tid

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta till vara de slutsatser som framkommer i Utredningen för ett stärkt civilsamhälle i syfte att samarbetet mellan välfärdens kärnverksamheter och ideell sektor långsiktigt ska kunna stärkas och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i dialog med idrotten utreda hur målpuppfyllelsen kan öka så att fler barn och unga med funktionsnedsättning kan nås av och inkluderas i idrottsverksamheter och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kartlägga hur idrottsrörelsen arbetar med integration, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur dialog och samverkan mellan trossamfund och det sekulära samhället kan stärkas för att förebygga och motverka att antidemokratiska idéer vinner stöd och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta till vara folkbildningens upplägg och metodik för att ge fler möjlighet att få en utbildning och bildning utifrån behov och tillkännager detta för regeringen.

Den ideella sektorns roll i samhället

Det civila samhället bidrar redan idag aktivt till välfärden. De senaste årens ekonomiska och politiska utmaningar med ekonomiska kriser och flyktingströmmar har åskådliggjort hur viktigt det civila samhället är. Alliansen vill stärka samarbete mellan den solidariskt finansierade välfärden och ideella organisationer ytterligare. Det kräver tydliga politiska signaler om att detta är ett prioriterat och viktigt arbete. Under alliansregeringens år fördjupades samarbetet mellan den offentliga sektorn och civilsamhället bland annat genom överenskommelser inom det integrationspolitiska och de socialpolitiska områdena samt genom Utredningen för ett stärkt civilsamhälle.

Regeringen bör ta tillvara på erfarenheterna från detta arbete och tydligt markera att inriktningen med mer samarbete ligger fast. Det goda samhället skapar vi tillsammans.

En idrott för alla

Idrotten är den i särklass största folkrörelsen. 2,6 miljoner svenskar tillhör ett RF-förbund (Riksidrottsförbundet). Till detta ska läggas alla hundratusentals svenskar som regelbundet besöker t.ex. gym och simhallar. Såväl antalet specialidrottsförbund som antalet RF-föreningar ökat stadigt, uppdelat på 2,2 miljoner aktiva idrottsutövare, 600 000 ideella ledare och 900 000 passiva stödmedlemmar. Ingen annan folkrörelse kan mäta sig med idrotten avseende storlek och bredd.

Alliansregeringen var tydlig när utgångspunkterna för statens stöd till idrotten formulerades i den idrottspolitiska propositionen 2009 (prop. 2008/09:126). Där står bland annat: ”Genom att aktivt främja en ökad integration i idrott mellan barn med funktionsnedsättning och andra barn ges barn och ungdomar bättre förutsättningar till en naturlig inställning till olika funktionshinder.” Idag deltar 54 procent av alla barn och unga i åldern 7–16 år i någon form av idrottsverksamhet. Bland barn och unga med funktionsnedsättning är andelen fyra procent. Trots tydliga mål avseende idrott för barn och unga med funktionsnedsättning uppfylls dessa bara delvis och där det finns sker det ofta som en verksamhet skild från andra barn och unga, inte integrerat. Detta är inte acceptabelt. Regeringen bör därför ta initiativ till en dialog med idrotten kring ökad måluppfyllelse så att fler barn och unga med funktionsnedsättning ska nås av och inkluderas i idrottsverksamhet.

Allt fler inser att idrottens språk är universellt. I den gemenskap som uppstår i ett lag och i en förening kan sociala, religiösa och etniska skillnader överbryggas. Idrotten blir därför, när den fungerar som bäst, ett föredöme för samhällets arbete med integration och inkludering. Regeringen bör initiera en kartläggning kring hur idrottsrörelsen arbetar med integration. Erfarenheterna från de satsningar som den blocköverskridande överenskommelsen kring integration innebär bör tas tillvara.

Religionsfrihet i ett sekulärt samhälle

Under många år var svenskt religiöst liv detsamma som medlemskap i en statskyrka och för vissa grupper i en frikyrka. Sverige håller dock på att förändras. Det finns idag över en halv miljon muslimer, 70 000 katoliker och några hundra tusen medlemmar av andra kristna kyrkor (lutherska, baptistiska och ortodoxa) samt judiska församlingar. Även österländska religioner som hinduism och buddism blir allt vanligare i vårt land. För många nya svenskar är tron både självklar och viktig, som trygghet men också som kulturell tillhörighet.

Bilden av det nya Sverige blir tydlig när vi ser på det nya religiösa landskapet som växer fram. Detta är en rikedom. Det finns dock exempel på religiös övertygelse som övergår i radikal fanatism och där trosuppfattningar anses stå över demokratiska principer och enskilda människors fri- och rättigheter. Detta är ett problem som växer över hela Europa. Terrorådalen i bland annat Bryssel och Paris lär oss att arbetet mot religiös extremism måste intensifieras. Detta arbete skall ske utan att inkräkta på alla människors rätt att tro eller inte tro. Vägen dit går bland annat via en utökad dialog

mellan stat och trossamfund för att skapa ett förbättrat samarbete, ökat förtroende och en närmare kontakt. Regeringen behöver ta ett större samlat grepp omkring detta, vid sidan av det arbete som regeringens nationella samordnare mot våldsbejakande extremism gör. Syftet med en sådan bred översyn av frågan är att se hur dialog och samverkan mellan trossamfund och det sekulära samhället kan stärkas för att förebygga och motverka att antidemokratiska idéer vinner stöd.

Samtidigt är det viktigt att staten noga säkerställer att de trossamfund man etablerar kontakt med verkligen står bakom demokratins principer och principerna om mänskliga fri- och rättigheter. I Köpenhamn har ett antal trossamfund skrivit under en demokratisk ”charter”, där de förbinder sig att arbeta utifrån denna värdegrund. På olika håll i Sverige har uppmärksammats att vissa religiösa företrädare och organisationer står för antidemokratiska värderingar och inte tar avstånd från våldsbejakande extremism. De är en del av problemet, inte av lösningen, och det är mycket viktigt att de inte av svenska myndigheter upphöjs till företrädare för sina trosfränder i en viss kommun eller i Sverige i allmänhet.

Folkbildningen i en modern tid

Alliansregeringen lade i mars 2014 fram propositionen Allas kunskap – allas bildning (prop. 2013/14:172). I propositionen presenteras en ny modell för utvärdering av folkbildningen. Med hänsyn till folkbildningens viktiga roll i samhället ansåg alliansregeringen att det är angeläget att regelbundet utvärdera den verksamhet som med stöd av statsbidrag anordnas av folkhögskolor och studieförbund. Alliansregeringen gav därför Statskontoret i uppdrag att hålla samman utvärderingen med stöd av underlag från Institutet för arbetsmarknads- och utbildningspolitisk utvärdering och Myndigheten för kulturanalys. Detta arbete behöver intensifieras de närmaste åren. Alliansen ser värdet av folkbildningen i stort och konstaterar att vi lever i en tid när arbetsmarknaden blir alltmer kunskapskrävande. Detta innebär ökade krav på vidareutbildning och livslångt lärande. Alliansen ser värdet av att folkbildningen bidrar till att fler grupper ges möjlighet till bildning och utbildning efter behov.

Olof Lavesson (M)

Per Lodenius (C)

Bengt Eliasson (L)

Roland Utbult (KD)